

LOS SOCIALISTAS del PSC han de reaccionar pronto. Sobre ellos recaen dos apasionantes tareas: 1ª) convencer al millón quinientos mil que "el proceso (de independencia) sólo tiene sentido dentro de la UE" y que como la permanencia en la UE se presenta muy confusa, aunque los Tratados y procedimientos son claros, ahora lo más prudente, sensato y urgente es dedicar todos los esfuerzos a reducir el paro y a erradicar la crisis, y 2ª) rescatar a los socialistas del PSOE del pozo en el que se han metido ellos solitos. A las pesadillas del PSC, se le ha añadido conseguir que el PSOE se recupere anímicamente, evitando que se convierta en un partido testimonial, lo cual no sería nada bueno para el sistema, es esencial que éste sea plural, muy plural, y más si está en juego un cambio en la estructura de fronteras. El legado Zapatero se está mostrando con toda su crudeza, uno de los errores de los dirigentes socialistas actuales es no haber influido con la debida firmeza en ZP para que convocara elecciones dos años antes de lo que lo hizo; esta efímera cuestión de temporalidad les ha arruinado el proyecto, ahora han de esforzarse mucho más para conseguir mucho menos, pero, tal coyuntura no les amarga la existencia porque son gente con recursos e iniciativa capaces de dar la campanada más inesperada, como esperar darla el 25-N, aunque los articulistas de la prensa diaria vaticinen que seguirán sin levantar cabeza en beneficio, por supuesto, de los independentistas, pero esto no les desanima sino que les incentiva. La devastación de los socialistas viene de su devoción por ZP, la sombra de éste todavía planea sobre ellos y seguirá planeando hasta que no se eliminen los diversos paradigmas del déficit acumulado por políticas expansionistas inútiles, aunque, por mucho que los ciudadanos protesten y hagan huelga, al final parece que los recortes y el euro por receta serán refrendados. Una excesiva devoción hacia el líder provoca, como ha quedado probado, que a corto o medio plazo el partido se derrumbe. Es mucho mejor y más seguro para todos que dentro de los partidos políticos haya disensiones, deserciones y enfados. En este sentido el PSC ha emprendido el camino adecuado, ha desechado la unanimidad.

NUESTRA PRIORIDAD: SALIR DE LA CRISIS

CRISTINA TARRÉS | Montornés del Vallés

En unos momentos en los que la prioridad debería ser trabajar para salir de la crisis, el Presidente de la Generalitat, Artur Mas, en un acto de verdadera irresponsabilidad insiste en llevar a Cataluña al abismo separándola de España.

Cataluña se encuentra en un momento crucial de su historia. CiU ha abandonado definitivamente la centralidad y ha puesto su objetivo político en la separación de España, aunque ello implique la salida de Europa y del euro, la subida del paro y la marcha de empresas. Es el momento de hablar claro y el Partido Popular Catalán lo hará. Desde el Partido Popular insistiremos en defender la cohesión y la pluralidad. Mientras CiU insiste en romper con España, nosotros defenderemos que todos juntos podemos recuperar la economía.

El Gobierno de CIU ya ha demostrado su incompetencia a la hora de gobernar y ahora añade un nuevo problema a los catalanes con la deriva separatista que ha iniciado, cuando lo que necesitamos es la recuperación económica y la creación de empleo de manera inmediata.

El Partido Popular es la única alternativa a todos aquellos partidos que quieren romper Cataluña y la convivencia entre los catalanes. Es la única alternativa al desafío planteado por Mas.

Es lamentable que el PSC se desmarcase de la manifestación de Plaza de Cataluña en la que miles de catalanes reivindicaron que también son españoles. En la manifestación independentista participaron significados dirigentes socialistas y el 12 de octubre ignoraron una iniciativa cívica que defiende Cataluña dentro de España. Y esta defensa será firme en el Partido Popular porque creemos que muchos catalanes tienen este sentimiento. Pero nuestra principal prioridad sigue siendo la lucha contra la crisis económica, que es la principal preocupación de todos los catalanes.

L'ESCOLA COLORS

AMPA ESCOLA COLORS | Les Franqueses

A l'Escola Colors tenim un problema greu de seguretat vial. Hem reclamat a l'Ajuntament de les Franqueses que ens el solucionin però les paraules màgiques són: no hi ha diners. Mentrestant els nostres fills cada dia es juguen la vida a les entrades i sortides de l'escola on només un cop a la setmana i amb sort, tenim policies al matí per controlar els vehicles. Tenim tres punts d'accés dels quals dos són totalment deficitaris. Per una banda els nens d'infantil (P3-P4) han de passar per un pas de zebra, sense cap senyalització, just després d'un revolt de la carretera; portem només mes i mig d'escola i tres greus ensurts al respecte. Potser el dia que un nen sigui atropellat ens posaran el baden que venim reclamant fa mesos. D'altra banda, tenim la sortida dels nens de 3r i 4t, la seva porta (ubicada per als vehicles d'emergències) dona de ple a un altre pas de zebra per on la canalla surt directament. Hem fet reclamacions per canviar el pas de zebra de lloc, perquè ens allarguin la barana que evita la carretera, perquè ens facin una porta lateral per evitar que les criatures es trobin al mig de la carretera quan surten de l'escola. Sempre rebem la resposta descrita a dalt. Des de l'Ampa som conscients de la situació actual, de la crisi que ens envolta però no creiem que demanem res impossible, demanem seguretat pels nostres nens, fills de gent que paguen els seus impostos al municipi independentment de qui sigui l'escola. Tant ens fa el color de qui ens governi Torné, Ribalta, Colomé... Bellavista és la gran oblidada i ens tracten com a ciutadans de segona (podríem escriure una altra carta sobre la neteja del Parc Mirador, la resposta a la demanda d'arbres i bancs per a l'escola, etc). La nostra escola es mereix ser segura, volem poder entrar i sortir sense patir un atac de cor. Tot el que demanem pot tenir un cost de uns 1500€. Costa de creure que no són capaços de trobar-los i garantir la seguretat dels nostres

infants i que sí que els hagin trobat per crear una esplanada al costat d'una escola del municipi, per pagar la tele del Vallès, per plantar cedres al cementiri, etc...

HO HEM PENSAT BÉ?

JOSÉ MORALES MARTÍN | Palafrugell

Ecoltem com a reacció a les propostes sobiranistes encoratjades pel Govern català, que Espanya no està per aventures d'aquest tipus. I és cert, però l'argument no pot lligar-se només a la conjuntura actual. Tampoc pot cenyir l'argument a les conseqüències econòmiques que tindria la independència d'algun territori espanyol. Cap dels pobles o regions que formen part de l'Estat espanyol podria entendre, tal com és avui, si no hagués format part de la llarga història d'unitat cultural i política d'Espanya. Cal dir-ho ara amb fermesa, claredat i amb els particulars accents que la nova situació requereix. Però no és suficient. Cal vetllar pel bé comú i s'ha de preservar el bé de la unitat, al mateix temps que el de la rica diversitat dels pobles d'Espanya. La greu irresponsabilitat dels que s'han llançat a la muntanya troba en la situació que patim un clar agreujant, però el compliment de la llei en un Estat de Dret, i en particular la defensa de la unitat d'Espanya, serien també qüestions més encara que no estiguéssim en una difícil situació econòmica.

EL COMEDERO SUBVENCIONADO

PERE PI CABANES | Sant Hipòlit de Voltregà

Del dia 11 d'octubre: "EL PAÍS Informa que va a tenir que presentar un ERE. Ho argumenten per la baixada dels ingressos i la difusió. Tots els mitjans de comunicació estan igual, per això no deixa de ser sorprenent observar que en els vagons de Renfe hi ha paquets sencers de *La Vanguardia* i *EL PERIÓDICO* en català i a lliure disposició dels usuaris. Vaja que fan la competència a les capçaleres gratuïtes per desesperació dels kiosquers que també veuen baixar les vendes, perquè... qui va a comprar un diari quan aquests diaris es regalen?

El fet es que siguin les edicions en català i no ho són per casualitat: es la tirada SUBVENCIONADA, que no deixa de ser una cruel ironia més del senyor Mas, quan la Generalitat avisa de que va a retardar els pagaments dels seus compromisos por manca de liquiditat". Però no ens va vendre el senyor Carles Godó, Conde Godó, editor de *La Vanguardia*, quan van sortir aquesta edició en català i confirmat per la senyora Pilar Rahola en el seu article diari, que feien tot aquest gran esforç, pel molt que estimaven el català?

Això em fa recordar que fa anys, més d'una vegada havia sentit a la senyora Ferrusola, quan el seu marit era el president de la Generalitat, que quan li anunciaven la publicació de alguna mala notícia per Convergència, sempre deia...."Segur que ha sortit a *La Vanguardia*"... en canvi que en fa de temps que aquest periòdic no els treu pas els drapets bruts a CiU... Per alguna cosa serà!

PSOE: EL GRAN PERDEDOR

MARTÍ MANCILLA | Granollers

Al margen de felicitar tanto a los populares en Galicia como a los nacionalistas en Euskadi por su clara victoria en las urnas, quisiera hablar del gran perdedor en ambos comicios autonómicos. Un partido socialista actualmente a la deriva y con demasiadas fracturas internas cuyas perspectivas de cara a las próximas elecciones generales (y por mucho que éstas no estén demasiado cercanas aún), sin duda alguna no son nada alagüeñas. To m e n nota.

Cartas al director

Envíe sus cartas a redaccion@revistadelvalles.com

